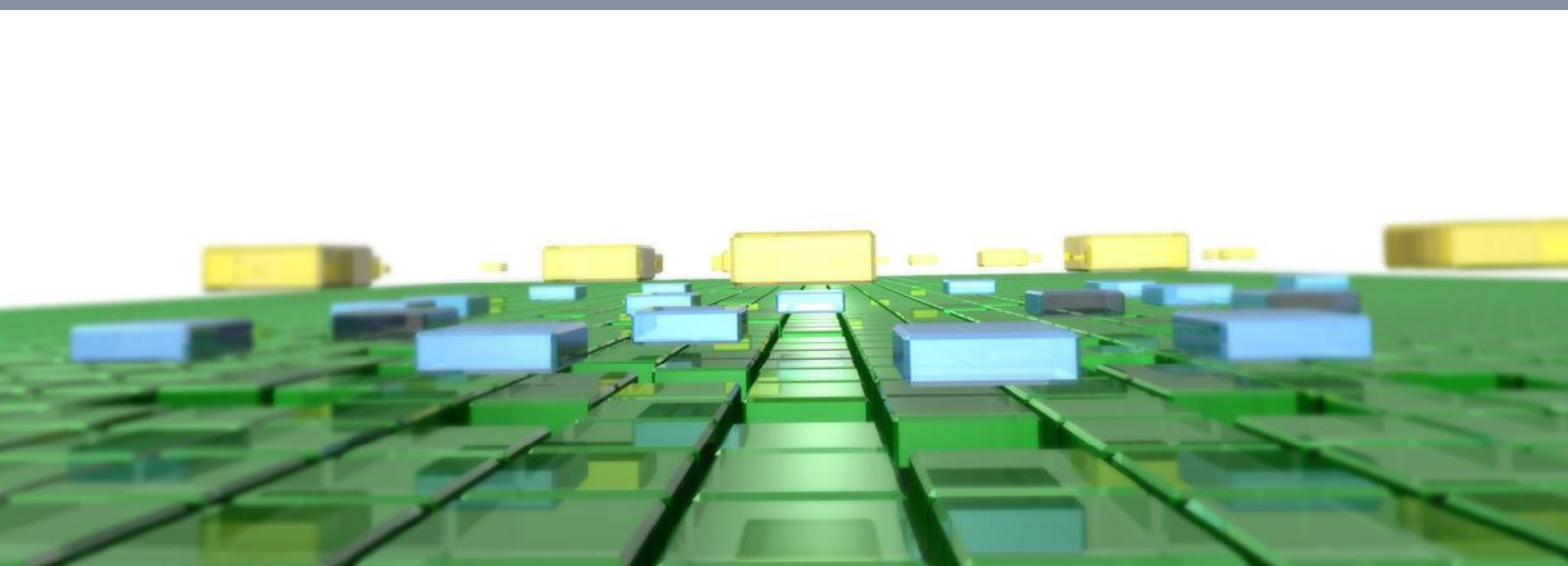

Ruimtelijke onderbouwing opvanglocatie voor asielzoekers te Wageningen

Gemeente Wageningen

Ruimtelijke onderbouwing opvanglocatie voor asielzoekers te Wageningen

Gemeente Wageningen

IDN:	NL.IMRO.0289.08Keijenbsewg10azc-PJB2
Rapportnummer:	211x07835
Datum:	19 juni 2015
Contactpersoon opdrachtgever:	Centraal Orgaan opvang asielzoekers Vastgoed & Capaciteit De heer A. Hermans
Projectteam BRO:	Dhr. mr. R. Osinga, dhr. drs. M.S. Zonnenberg
Concept:	19 juni 2015
Ontwerp:	1 oktober 2015
Definitief:	13 juli 2017
Bron foto kaft:	BRO, Abstract

BRO Vestiging Tegelen
Industriestraat 94
5931 PK Tegelen
T +31 (0)77 373 06 01
F +31 (0)77 373 76 94
E tegelen@bro.nl

Inhoudsopgave

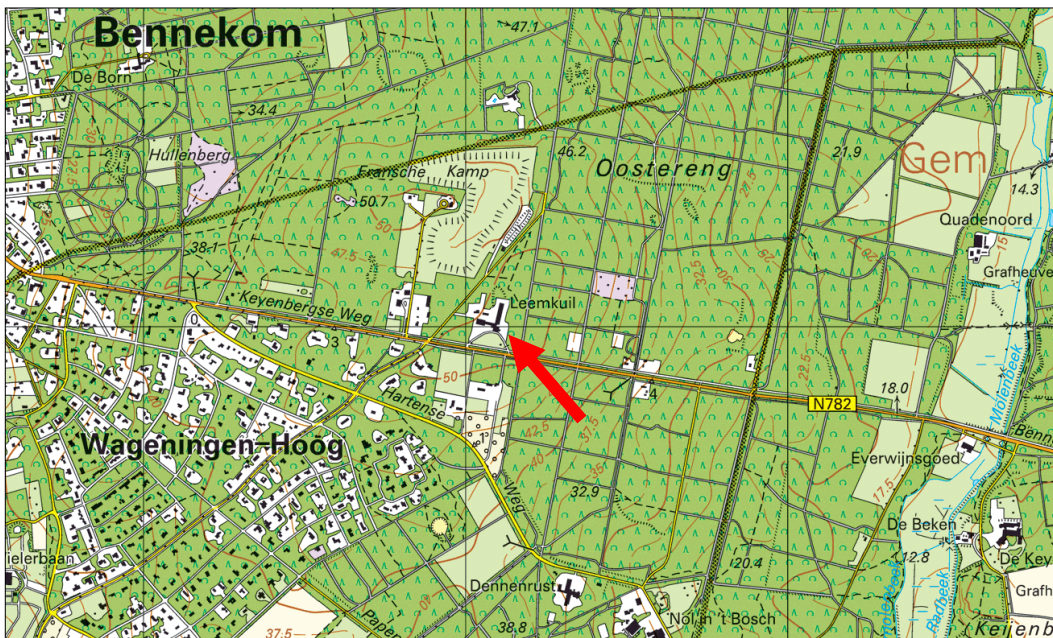
pagina

1. INLEIDING	7
1.1 Aanleiding	7
1.2 Ligging en begrenzing besluitgebied	8
1.3 Vigerend bestemmingsplan	9
1.4 Leeswijzer	12
2. PLANBESCHRIJVING	13
2.1 Bestaande situatie	13
2.2 Planopzet	13
3. BELEIDSKADER	19
3.1 Rijksbeleid	19
3.2 Provinciaal beleid	21
3.3 Gemeentelijk beleid	23
4. OMGEVINGSASPECTEN	25
4.1 Vormvrije m.e.r.-beoordeling	25
4.2 Flora en fauna	26
4.3 Archeologie en cultuurhistorie	27
4.4 Waterparagraaf	28
4.5 Bodem	28
4.6 Bedrijven en milieuzonering	28
4.7 Akoestiek	29
4.8 Luchtkwaliteit	29
4.9 Externe veiligheid	29
4.10 Verkeer en parkeren	30
5. UITVOERBAARHEID	31
5.1 Economische uitvoerbaarheid	31
5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	31
BIJLAGE	
1. Begrenzing besluitgebied.	

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

Aan de Keijenbergseweg 10 in het buitengebied van Wageningen is een opvanglocatie voor asielzoekers gevestigd. Het betreft een zogeheten procesopvanglocatie (pol) waar personen verblijven die net voor of aan de start van de asielprocedure staan. Tevens is een deel van de opvangplaatsen gereserveerd als pol voor alleenstaande minderjarige asielzoekers (amv). De opvanglocatie is gevestigd in en rond het monumentale landhuis de Leemkuil, dat in de vorige eeuw onder andere als hotel en herstellingsoord dienst heeft gedaan. In 1992 is het gebouw als opvanglocatie voor asielzoekers in gebruik genomen.

Topografische kaart besluitgebied en omgeving, met aanduiding ligging besluitgebied (rode pijl).

In het begin van de jaren '90 heeft een verbouwing plaatsgevonden, waarvoor in 1992 een bouwvergunning is verleend. Deze bouwvergunning is echter na beroep bij de rechtbank en hoger beroep bij de Raad van State op 7 december 1995 vernietigd. Hierdoor ontbreekt tot op heden de voor de betreffende verbouwing benodigde vergunning.

Hoewel de situatie tot op heden gedoogd is, heeft de gemeente Wageningen per brief van 6 december 2013 (kenmerk 2013HD0338) verzocht om alsnog een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen aan te vragen, om het één en ander te legaliseren.

Naast de legalisering van de bestaande gebouwen, zijn er tevens enkele voorzieningen op het terrein van de opvanglocatie voor asielzoekers gesitueerd, waaronder speeltoestellen, sportveldjes en bijvoorbeeld een zendmast. Deze voorzieningen zijn grotendeels buiten het bestemmingsvlak van de bestemming 'Maatschappelijk' gesitueerd en gelegen binnen de bestemming 'Bos', waardoor ze strijdig zijn met het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied', zoals dat op 30 september 2013 door de gemeenteraad van Wageningen is vastgesteld.

Om onnodige administratieve lasten te voorkomen, ligt het voor de hand om de te legaliseren gebouwen en voorzieningen in één aanvraag voor een omgevingsvergunning te bundelen. In dit kader is deze ruimtelijke onderbouwing opgesteld. De ruimtelijke onderbouwing geeft een verantwoording van de nieuwe gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden voor de locatie.

1.2 Ligging en begrenzing besluitgebied

Het besluitgebied is gelegen aan de Keijenbergseweg 10 in het noordoostelijke deel van het buitengebied van Wageningen. In paragraaf 1.1 en op de onderstaande luchtfoto is de globale ligging van het besluitgebied weergegeven. De exacte begrenzing is als bijlage 1 in deze ruimtelijke onderbouwing opgenomen.

Luchtfoto opvanglocatie voor asielzoekers en directe omgeving (Bron: Omgevingsvisie Gelderland, <http://gldanders.planoview.nl>).

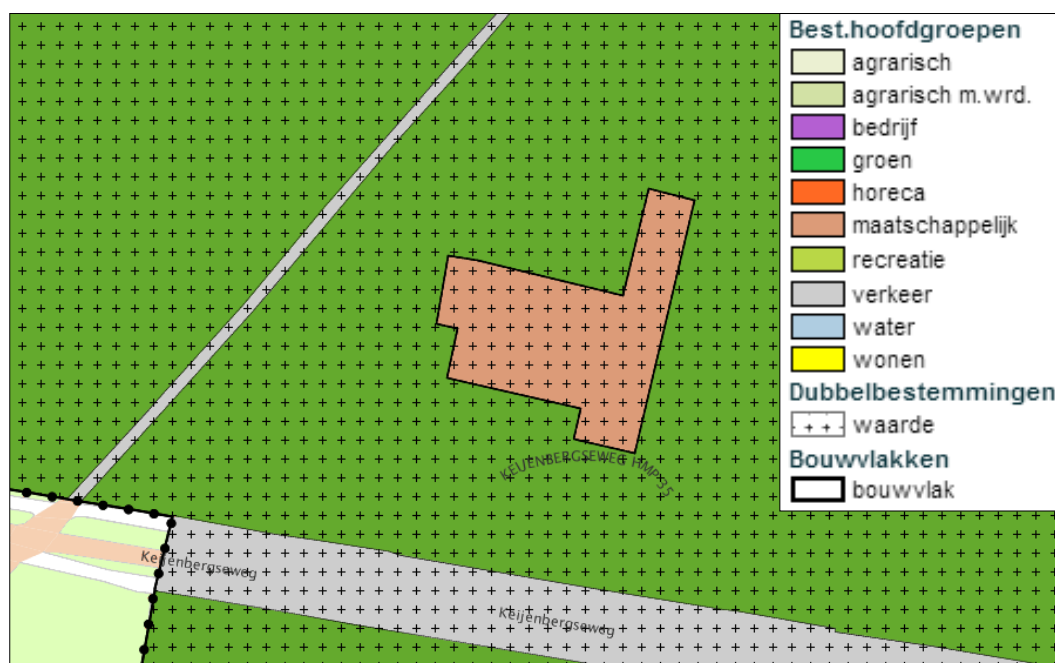
1.3 Vigerend bestemmingsplan

Voor het besluitgebied geldt het bestemmingsplan 'Buitengebied', zoals dat op 30 september 2013 is vastgesteld door de gemeenteraad van Wageningen.

De gronden binnen het besluitgebied zijn grotendeels bestemd als 'Maatschappelijk' en nader aangeduid middels de functieaanduiding 'specifieke vorm van maatschappelijk – 3'. De voor 'Maatschappelijk' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. maatschappelijke functies;
- b. tuinen, erven en verhardingen;
- d. parkeervoorzieningen;
- e. groenvoorzieningen;
- f. water en waterhuishoudkundige doeleinden;

met bijbehorende bouwwerken en voorzieningen waaronder de opwekking van duurzame energie in de vorm van windenergie en zonne-energie alsmede warmte-koude opslag.

Uitsnede verbeelding voor het besluitgebied en de directe omgeving (www.ruimtelijkeplannen.nl).

Ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van maatschappelijk – 3', zijn de gronden tevens bestemd voor een verpleeghuis, verzorgingshuis of asielzoekerscentrum en geldt een maximale bouwhoogte van 10 meter en een maximum bebouwingspercentage van 40%.

De gronden rondom het bestemmingsvlak met de bestemming 'Maatschappelijk', zijn bestemd als 'Bos'. De voor Bos aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. een duurzame instandhouding van het bos als drager van een natuurfunctie, een houtproductiefunctie en een extensieve recreatieve functie;
- b. kwekerijen van bosplantsoen en kerstdennen, bosbouwproefterreinen, arboretum en landbouwenclaves, in zoverre deze aanwezig waren tijdens de tervisielegging van het ontwerp van dit plan;
- c. het behoud en herstel van waarden;
- d. een bijgebouw, uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'bijgebouwen', ten behoeve van gebruik ten behoeve van woondoeleinden met de bestaande maatvoering als maximum;
- e. een gebouw ten behoeve van ontvangstruimte, berging, tuinmaterialen, kantoor en expositieruimte ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van bos – ontvangstruimte' met de bestaande maatvoering als maximum;

en voorts voor:

- f. de instandhouding van de historische ontginningsstructuur van het bosgebied;
- g. de bescherming van de kwaliteit van het grondwater voor de drinkwatervoorziening;
- h. de bescherming van de kwaliteit van de bodem;
- i. bestaande verharde fiets- en wandelpaden.

In de nadere detaillering van de bestemming is verder opgenomen dat het gehele gebied gelegen binnen de bestemming 'Bos' mag worden gebruikt ten behoeve van extensief recreatief medegebruik. In de begrippen is 'extensief medegebruik' omschreven als 'die vormen van natuurvriendelijke recreatie welke in hoofdzaak zijn gericht op natuur- en landschapsbeleving, zoals wandelen, fietsen, picknicken, kanoën, survivaltochten en natuurgerichte recreatie zoals vogelobservatie'. Ter ondersteuning van het recreatief medegebruik worden beperkte recreatieve voorzieningen toegestaan in het gehele gebied zoals paden, banken, bewegwijzering e.d.

In de bouwregels is opgenomen dat uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde zijn toegestaan ten dienste van de bestemming 'Bos', met een maximum bouwhoogte van 2,5 meter.

Verder geldt voor het gehele besluitgebied de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie', alwaar de gronden, behalve voor de daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd zijn voor de bescherming en veiligstelling van archeologische waarden. Bouwen ten behoeve van de hoofdbestemming is slechts toelaatbaar, indien het betreft:

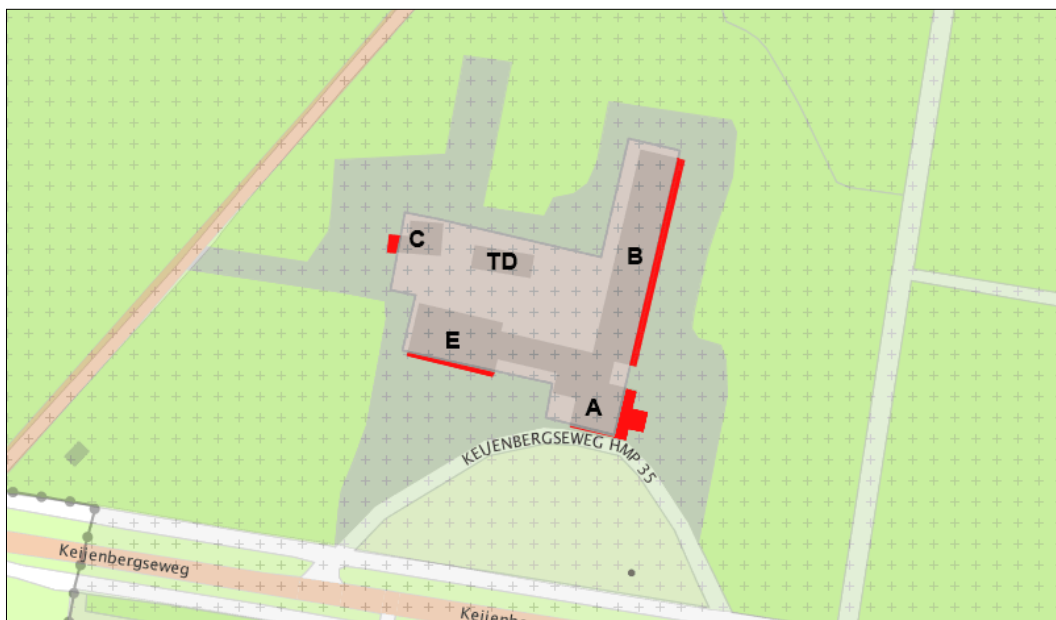
- a. vervanging, vernieuwing of verandering van bestaande bebouwing, waarbij de oppervlakte voor zover gelegen op of onder peil niet wordt uitgebreid;
- b. een bouwwerk of groundbewerkingen t.b.v. bouwwerken met een oppervlakte tot ten hoogste 1.000 m²;

- c. mits het bouwwerk zonder graafwerkzaamheden dieper dan 30 centimeter en zonder heiwerkzaamheden kan worden geplaatst.

Toets aan bestemmingsplan

Wanneer de voorliggende omgevingsvergunningaanvraag, voor wat betreft de bestaande te legaliseren gebouwen, wordt getoetst aan het bestemmingsplan, dan blijkt allereerst dat sprake is van een overschrijding van het maximum bebouwingspercentage van 40%. Het totale bouwblok heeft een oppervlakte van 4.200 m², wat neerkomt op een maximum te bebouwen oppervlak van 1.680 m². In de huidige te legaliseren toestand, is sprake van 2.395 m² aan bebouwing, 715 m² meer dan is toegestaan. In het bestemmingsplan zijn geen afwijkingsmogelijkheden opgenomen, op grond waarvan het hogere bebouwingspercentage kan worden toegestaan.

Daarnaast blijkt dat enkele delen van de bebouwing net buiten het bestemmingsvlak en bouwvlak van de als 'Maatschappelijk' aangewezen gronden vallen en binnen de bestemming 'Bos' gesitueerd zijn. Het betreft delen van de gebouwen A, B, C en E, zoals weergegeven op de navolgende afbeelding. Aangezien ook een deel van het (volledig vergunde) oorspronkelijke landhuis de Leemkuil net buiten de bestemming 'Maatschappelijk' en het bijbehorende bouwvlak blijkt te liggen, kan worden aangenomen dat het een vergissing betreft bij het opstellen van het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied'. Voor zover sprake is van reeds vergunde bebouwing, zoals bij gebouw A het geval is, vallen delen van het gebouw hiermee feitelijk onder het overgangsrecht.

Bebouwing azc-terrein, met in het rood de bebouwing die buiten het bestemmingsvlak van de bestemming 'Maatschappelijk' valt.

Naast de hoofdgebouwen die niet geheel binnen het bestemmingsvlak van de bestemming 'Maatschappelijk' vallen, zijn er diverse voorzieningen op het terrein gerealiseerd (zie paragraaf 2.2), die voor een groot deel evenmin binnen het bestemmingsvlak van de bestemming 'Maatschappelijk' vallen en gesitueerd zijn binnen de bestemming 'Bos'. Voor al deze voorzieningen geldt feitelijk dat ze gerelateerd zijn aan de maatschappelijke bestemming. Aangezien in de bouwregels van de bestemming 'Bos' is opgenomen dat uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde zijn toegestaan ten dienste van de bestemming 'Bos', met een maximum bouwhoogte van 2,5 meter, kan geconcludeerd worden dat al deze voorzieningen strijdig zijn met het vigerende bestemmingsplan.

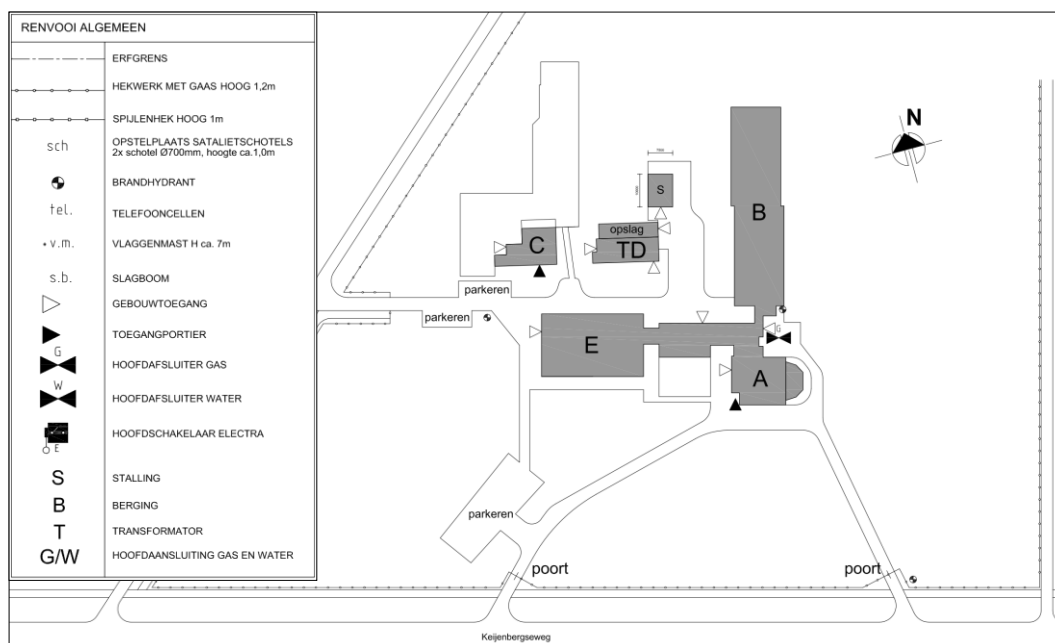
1.4 Leeswijzer

Deze ruimtelijke onderbouwing is opgebouwd uit vijf hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk volgt hoofdstuk 2 'Planbeschrijving'. In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de huidige situatie van het besluitgebied en directe omgeving gegeven en wordt ingegaan op de voorgenomen ontwikkeling. In hoofdstuk 3 wordt het beleidskader dat van belang is voor de voorgestane ontwikkeling uiteengezet. In hoofdstuk 4 wordt de uitvoerbaarheid van het initiatief aangetoond. Vanuit de verschillende van invloed zijnde milieuaspecten wordt in dit hoofdstuk beschreven waarom de ontwikkeling uitgevoerd kan worden. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de economische uitvoerbaarheid en het maatschappelijk draagvlak voor het plan.

2. PLANBESCHRIJVING

2.1 Bestaande situatie

Het besluitgebied bestaat uit het opvangcentrum voor asielzoekers aan de Keijenbergseweg 10 in Wageningen en het bijbehorende terrein. Het terrein is bebouwd met diverse gebouwen en is voor een belangrijk deel verhard. Tevens zijn diverse voorzieningen aanwezig ten behoeve van het opvangcentrum (zie paragraaf 2.2). Het opvangcentrum beschikt over in totaal 294 opvangplaatsen, waarvan er 48 gereserveerd zijn voor alleenstaande minderjarige asielzoekers (amv).

Situatietekening azc Wageningen.

2.2 Planopzet

De voorgestane ontwikkeling betreft allereerst de gewenste legalisering van een deel van de bebouwing ten behoeve van de opvanglocatie voor asielzoekers. Het betreft gebouwen B en E, zoals weergegeven op de situatietekening, waarvoor een verbouwing heeft plaatsgevonden van het toenmalige herstellingsoord naar opvanglocatie voor asielzoekers. Hiervoor is in 1992 een bouwvergunning verleend, waarvan het besluit echter op 17 januari 1995 door de rechtbank Arnhem is vernietigd en de bouwvergunning alsnog is

geweigerd. De Raad van State heeft deze uitspraak vervolgens in hoger beroep, op 7 december 1995, bevestigd.

Vervolgens heeft het toenmalige college van burgemeester en wethouders ervoor gekozen om het onderliggende gebruik van de gebouwen ten behoeve van een opvanglocatie voor asielzoekers te gedogen en een bestemmingsplanprocedure op te starten om de bestemming te wijzigen. Op 10 april 2002 is uiteindelijk een bestemmingsplan onherroepelijk geworden, op basis waarvan vervolgens alsnog een bouwvergunning had moeten worden aangevraagd, om de bestaande bouwwerken, voor zover hiervoor nog geen bouwvergunning was verleend, te legaliseren. Er is echter geen aanvraag ingediend, waardoor voor een deel van de bebouwing nog altijd een bouwvergunning c.q. omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen ontbreekt.

Daarnaast blijkt dat een deel van de gebouwen A, B, C en E in het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' per abuis buiten de bestemming 'Maatschappelijk' zijn komen te vallen (zie ook paragraaf 1.3). Het betreft hier ook delen van reeds vergunde bebouwing, die hierdoor feitelijk onder het overgangsrecht zijn komen te vallen. Deze ommissie dient middels de voorliggende ruimtelijke onderbouwing en omgevingsvergunningaanvraag te worden hersteld. Hiervoor dient de uitgebreide omgevingsvergunningprocedure te worden doorlopen met afwijking van het bestemmingsplan.

Naast de legalisatie van de bovengenoemde bebouwing, zijn op het terrein diverse voorzieningen aanwezig, zoals weergegeven op de navolgende afbeelding. Voor het overgrote deel van deze voorzieningen geldt dat zij gesitueerd zijn binnen de bestemming 'Bos' en niet passen binnen de daarvoor geldende regels, zoals deze zijn vastgelegd in het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied', waar uitsluitend bouwwerken, geen gebouw zijnde zijn toegestaan ten dienste van de bestemming 'Bos' en met een maximale hoogte van 2,5 meter. Het betreft de volgende voorzieningen:

1. speeltoestel (hoogte van circa 3 m.);
2. speeltoestel (hoogte van circa 3 m.);
3. basketbalveld (hekwerk) (hoogte van circa 3,5 m);
4. zandbak met hekwerk (hoogte van circa 1 m)
5. volleybalveld (hoogte van circa 2,2 m);
6. hekwerk t.b.v. fietsen (hoogte van circa 1,0 m);
7. tafeltennistafel (hoogte van circa 0,76 m);
8. speelvoorzieningen (hoogte van circa 3,0 m);
9. speelvoorzieningen (hoogte van circa 3,0 m);
10. zendmast (gsm) (hoogte van circa 20 m).
11. fietsenstalling (hoogte van circa 2,5 m);
12. enkele lantaarnpalen (hoogte van 4 – 6 m).

Ad 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 en 9

Voor de sport- en speeltoestellen (nrs. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 en 9) geldt dat deze op basis van Bijlage II van het Besluit omgevingsrecht, Hoofdstuk II (Categorieën gevallen waarin voor bouwactiviteiten en planologische gebruiksactiviteiten geen omgevingsvergunning is vereist), artikel 2 onder 11, uitsluitend zijn toegestaan ten behoeve van particulier gebruik en met een maximale hoogte van 2,5 meter. Aan voorwaarde 1 kan in geen van de voorzieningen worden voldaan en aan de maximale hoogte kan uitsluitend voor wat betreft voorzieningen nrs. 4, 5 en 7 worden voldaan.

Op basis van Hoofdstuk III (Categorieën gevallen waarin voor bouwactiviteiten geen omgevingsvergunning is vereist), artikel 3 onder 4, zijn sport- en speeltoestellen anders dan uitsluitend voor particulier gebruik, toegestaan mits niet hoger dan 4 meter en uitsluitend functionerend met behulp van zwaartekracht of de fysieke kracht van de mens. Aan deze voorwaarden wordt voldaan, waarmee de bouw van de sport- en speeltoestellen als vergunningvrij kan worden aangemerkt. Voor het gebruik dient echter wel een afwijkingsprocedure te worden doorlopen in verband met de strijdigheid met de regels van de bestemming 'Bos'. Deze afwijking zal daarom worden meegenomen in de omgevingsprocedure die dient te worden doorlopen voor de te legaliseren bebouwing.

Ad. 10

Voor de zendmast geldt dat deze niet binnen de vergunningvrije mogelijkheden die de wetgeving biedt, kan worden toegestaan. Wel kan een omgevingsvergunning worden verleend op basis van het Besluit omgevingsrecht, Bijlage II, Hoofdstuk IV (Categorieën gevallen waarin voor planologische gebruiksactiviteiten een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de wet kan worden verleend), artikel 4, onder 5. Hierin is aangegeven dat voor een antenne-installatie tot een maximum hoogte van 40 meter een omgevingsvergunning kan worden verleend.

Het mogelijk maken van de zendmast zal daarom worden meegenomen in de omgevingsprocedure die dient te worden doorlopen voor de te legaliseren bebouwing.

Ad. 11

Voor de fietsenstalling geldt dat deze op basis van de definitie van 'erf' zoals opgenomen in bijlage II van het Besluit omgevingsrecht niet kan worden gezien als bijbehorend bouwwerk in het achtererfgebied. Erf is als volgt gedefinieerd: *"al dan niet bebouwd perceel, of een gedeelte daarvan, dat direct is gelegen bij een hoofdgebouw en dat in feitelijk opzicht is ingericht ten dienste van het gebruik van dat gebouw, en, voor zover een bestemmingsplan of een beheersverordening van toepassing is, deze die inrichting niet verbieden."* Aangezien sprake is van de bestemming 'Bos' en op basis van de bij deze bestemming behorende regels, kan worden geconcludeerd dat deze inrichting niet is toegestaan.

Wel kan een omgevingsvergunning worden verleend op basis van het Besluit omgevingsrecht, Bijlage II, Hoofdstuk IV (Categorieën gevallen waarin voor planologische gebruiksactiviteiten een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, on-

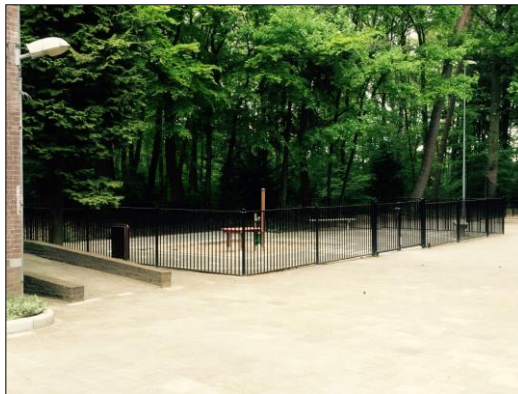
der 2°, van de wet kan worden verleend), artikel 4, onder 1. Hierin is aangegeven dat voor een bijbehorend bouwwerk of uitbreiding daarvan, mits, voor zover gelegen buiten de bebouwde kom, een omgevingsvergunning kan worden verleend, indien het bouwwerk niet hoger is dan 5 meter en de oppervlakte niet meer dan 150 m² bedraagt. Het mogelijk maken van de fietsenstalling zal daarom worden meegenomen in de omgevingsprocedure die dient te worden doorlopen voor de te legaliseren bebouwing.

Ad. 12

Voor de lantaarnpalen geldt dat deze op basis van het Besluit omgevingsrecht, Bijlage II, Hoofdstuk IV (Categorieën gevallen waarin voor planologische gebruiksactiviteiten een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de wet kan worden verleend), artikel 4, onder 3. Hierin is aangegeven dat voor bouwwerken geen gebouwen zijnde een omgevingsvergunning kan worden verleend, mits deze niet hoger zijn dan 10 meter en een oppervlakte hebben van niet meer dan 50 m². Het mogelijk maken van de lantaarnpalen zal daarom worden meegenomen in de omgevingsprocedure die dient te worden doorlopen voor de te legaliseren bebouwing.

Situering diverse voorzieningen.

Foto's van enkele van de voorzieningen, het volleybalveld, het basketbalveld, enkele speelvoorzieningen en het fietsenhok.

Ruimtelijke inpasbaarheid

Voor wat betreft de ruimtelijke inpasbaarheid van de te legaliseren bebouwing, dient allereerst te worden opgemerkt dat sprake is van een reeds sinds begin jaren '90 bestaande situatie. Daarnaast geldt dat de te legaliseren bebouwing voor een belangrijk deel achter het oorspronkelijke landhuis gesitueerd is en daardoor voor een belangrijk deel uit het zicht vanaf de openbare weg ligt. Verder is sprake van een grote afstand tot de Keienbergseweg en wordt de bebouwing deels afgeschermd door de aanwezige groenvoorzieningen op het perceel. Hierdoor kan worden geconcludeerd dat de te legaliseren bebouwing ruimtelijk goed inpasbaar is.

Voor wat betreft de sport- en speelvoorzieningen geldt dat deze grotendeels uit het zicht vanaf de openbare weg zijn gesitueerd. Voor zover dit nog niet het geval is, wordt voorzien in aanvullende groenvoorzieningen met een afschermdende werking. Hierdoor zullen de voorzieningen volledig buiten het zicht vanaf de openbare weg komen te vallen en prima inpasbaar zijn.

Op basis van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van significante negatieve ruimtelijke effecten.

3. BELEIDSKADER

Het al dan niet voldoen aan verschillende randvoorwaarden en uitgangspunten is bepalend voor de vraag of een ruimtelijke ontwikkeling ook daadwerkelijk uitvoerbaar is. Hierbij moet worden gedacht aan onder meer het ruimtelijke beleid van de hogere overheden en de gemeente zelf. In dit hoofdstuk wordt nader ingegaan op de van belang zijnde beleidsuitgangspunten van de diverse overheidsinstanties.

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte¹ staan de plannen van de Rijksoverheid voor ruimte en mobiliteit. Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Om dit te kunnen bewerkstelligen laat het Rijk de ruimtelijke ordening meer over aan de decentrale overheden (provincie en gemeenten) en komt de gebruiker centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Tevens werkt het Rijk aan een eenvoudigere regelgeving. Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

Het Rijk blijft verantwoordelijk voor het systeem van ruimtelijke ordening. Daarnaast kan een rijksverantwoordelijkheid aan de orde zijn indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Bijvoorbeeld ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom de mainports, brainports, greenports en valleys;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie, watersysteemherstel of werelderfgoed;
- een onderwerp provincie- of landsgrensoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is. Bijvoorbeeld de hoofdnetten van weg, spoor, water en energie, maar ook de bescherming van gezondheid van inwoners.

Het Rijk heeft drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028). Uit deze drie doelen zijn de nationale belangen naar voren gekomen.

¹ Vastgesteld op 13 maart 2012.

Bij de voorgenomen ontwikkeling zijn geen van de in de SVIR genoemde nationale belangen in het geding.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) geeft richtlijnen voor de inhoud van bestemmingsplannen voor zover het gaat om ruimtelijke ontwikkelingen van nationaal belang. Deze vorm van normstelling sluit aan op de vroegere pkb's met concrete beleidsbeslissingen en beslissingen van wezenlijk belang die ook van betekenis waren voor de lagere overheden. Het besluit (eerste tranche) is vastgesteld op 22 augustus 2011 en is op 30 december 2011 in werking getreden. Op 1 oktober 2012 zijn enkele wijzigingen in werking getreden.

In de SVIR is vastgesteld dat voor een beperkt aantal onderwerpen de bevoegdheid om algemene regels te stellen zou moeten worden ingezet door de Rijksoverheid. Het gaat onder meer om de volgende nationale belangen: Rijksvaarwegen, Project Mainportontwikkeling Rotterdam, Kustfundament, Grote Rivieren, Waddenzee en waddengebied, Defensie, Ecologische Hoofdstructuur, Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, Hoofdwegen en hoofdspoorwegen, elektriciteitsvoorziening, Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, Primaire waterkeringen buiten het kustfundament en IJsselmeergebied. In het SVIR wordt bepaald welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Barro bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken.

De normering uit het Barro werkt zoveel mogelijk direct door op het niveau van de lokale besluitvorming. Bij besluitvorming over bestemmingsplannen en uitgebreide omgevingsvergunningen moeten de regels worden gerespecteerd. Het merendeel van de regels legt beperkingen op, daarin is een gradatie te onderkennen. Deze zijn geformuleerd als een 'ja-mits', een 'ja, voor zover', een 'nee-tenzij', een 'nee-als' of een stringente 'nee' bepaling.

Bij de voorgenomen ontwikkeling zijn geen van de in het Barro genoemde nationale belangen in het geding. Wel is sprake van een gedeeltelijke ligging binnen het 'Gelders Natuurnetwerk' (EHS), maar hierop wordt geen gewijzigde invloed uitgeoefend (zie ook paragraaf 4.2 'Flora en fauna').

Ladder voor duurzame verstedelijking

Per 1 oktober 2012 is in artikel 3.1.6 Bro een lid 2 ingevoegd waarin een motiveringsplicht is opgenomen voor nieuwe stedelijke ontwikkelingen in bestemmingsplannen en uitgebreide omgevingsvergunningen voor het afwijken van bestemmingsplannen. In de toelichting c.q. ruimtelijke onderbouwing moet hiervoor een verantwoording plaatsvinden aan de hand van een drietal opeenvolgende treden (de "ladder voor duurzame verstedelijking"). De eerste trede in deze ladder is een beschrijving dat de voorgenomen stedelijke ontwikkeling voorziet in een actuele regionale behoefte. Hierbij kan het gaan om zowel

kwantitatieve als kwalitatieve aspecten.² De beide vervolgstappen uit de genoemde ladder hebben betrekking op de vraag of de ontwikkeling in bestaand stedelijk gebied ingepast kan worden en als dat niet mogelijk is op andere locaties, die vooral goed ontsloten moeten zijn.

Hoewel sprake is van legalisering van reeds sinds begin jaren '90 bestaande en in gebruik zijnde bebouwing, op basis waarvan beargumenteerd kan worden dat geen sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in het Bro, geldt dat de ontwikkeling in overeenstemming is met de ladder voor duurzame verstedelijking. Er is namelijk voor wat betreft trede één van de ladder voor duurzame verstedelijking sprake van een regionale (en landelijke) behoefte aan opvangruimte voor asielzoekers.

In het kader van de tweede trede van de ladder dient te worden bekeken in hoeverre een ontwikkeling kan plaatsvinden binnen stedelijk gebied. Het besluitgebied maakt geen onderdeel uit van het bestaande stedelijk gebied. Binnen bestaand stedelijk gebied is voor voorzieningen als een opvangcentrum voor asielzoekers weinig tot geen ruimte beschikbaar. Daarnaast geldt dat aan een dergelijke voorziening specifieke eisen worden gesteld (o.a. qua beveiliging), waardoor het vinden van geschikte locaties binnen bestaand stedelijk gebied bemoeilijkt wordt. In het voorliggende geval is sprake van legalisering van bebouwing bij een reeds sinds begin jaren '90 bestaand opvangcentrum voor asielzoekers, waarmee toch sprake is van duurzaam ruimtegebruik, zoals met de ladder voor duurzame verstedelijking wordt beoogd.

Tot slot geldt in het kader van de derde trede, dat de opvanglocatie voor asielzoekers goed ontsloten is, gezien de ligging aan de provinciale weg de Keijenbergseweg (N782).

Gezien het voorgaande wordt voldaan de ladder voor duurzame verstedelijking met betrekking tot de voorgestane ontwikkeling.

Doorwerking rijksbeleid

Bij de ontwikkeling die met de voorliggende ruimtelijke onderbouwing mogelijk gemaakt wordt, zijn geen nationale belangen zoals genoemd in de SVIR en het Barro in het geding. De ontwikkeling is dan ook niet in strijd met de genoemde beleidsdocumenten. Daarnaast is de ontwikkeling niet in strijd met de ladder voor duurzame verstedelijking.

3.2 Provinciaal beleid

Omgevingsvisie Gelderland

Provinciale Staten hebben op 9 juli 2014 de Omgevingsvisie Gelderland vastgesteld. Op 18 oktober 2014 trad de Omgevingsvisie in werking. In de omgevingsvisie staan maatschappelijke opgaven in Gelderland, die zijn ontstaan in gesprekken tussen overheden,

² Bron: Nota van Toelichting bij het besluit, p. 49-51 (Staatsblad 2012, 388).

organisaties en particulieren. Het gaat daarbij onder andere over steden en dorpen, natuur, landbouw, water en energie. Op 25 februari 2015 is een herziening van de Omgevingsvisie vastgesteld en op 8 juli 2015 is een tweede actualisatie (water en natuur) vastgesteld.

De provincie Gelderland heeft in de Omgevingsvisie twee doelen gedefinieerd, die de rol en kerntaken van de provincie als middenbestuur benadrukken.

1. Een duurzame economische structuurversterking.

Een gezonde economie met een aantrekkelijk vestigingsklimaat vraagt om sterke steden en een vitaal landelijk gebied met voldoende werkgelegenheid. Het streven is om de concurrentiekracht van Gelderland te vergroten door het duurzaam versterken van de ruimtelijk-economische structuur. De komende jaren zullen minder in het teken staan van denken in termen van 'groei' en meer in termen van 'beheer en ontwikkeling van het bestaande'.

2. Het borgen van de kwaliteit en veiligheid van onze leefomgeving.

Dit doel betekent vooral:

- ontwikkelen met kwaliteit, recht doen aan de ruimtelijke, landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten van de plek;
- zorg dragen voor een compact en hoogwaardig stelsel van onderling verbonden natuurgebieden en behoud en versterking van de kwaliteit van het landschap,
- een robuust en toekomstbestendig water- en bodemsysteem voor alle gebruiksfuncties; bij droogte, hitte en waterovervloed,
- een gezonde en veilige leefomgeving.
- een gezonde vrijetijdseconomie en aandacht voor beleving, bereikbaarheid en toegankelijkheid van cultuur, natuur en landschap.

De provinciale hoofddoelen zijn nader uitgewerkt in de provinciale ambities 'Divers', 'Dynamisch' en 'Mooi' Gelderland.

Omgevingsverordening Gelderland

Op 24 september 2014 hebben Provinciale Staten de Omgevingsverordening Gelderland vastgesteld. De regels in de verordening vormen het sluitstuk op de Omgevingsvisie en zijn feitelijk het juridisch instrument om de doorwerking van het provinciaal beleid uit de Omgevingsvisie Gelderland af te dwingen c.q. de provinciale belangen veilig te stellen of om uitvoering te geven aan wettelijke verplichtingen. In de Omgevingsverordening ligt het tot 'Maatschappelijk' bestemde deel van het besluitgebied binnen de 'Groene ontwikkelingszone'. De rest van het besluitgebied ligt binnen het 'Gelders Natuurnetwerk'. De verordening trad op 18 oktober 2014 in werking. Op 8 juli 2015 is een Actualisatieplan Omgevingsverordening in werking getreden. Dit bevat een actualisatie van een aantal regels met betrekking tot natuur, landschap, luchtvaart, water en milieu en windenergie.

Toetsing aan provinciaal beleid

Voor het besluitgebied geldt dat het is gelegen binnen de gemeente Wageningen en dat sprake is van een bestaand terrein met bestaande bebouwing en voorzieningen, dat reeds sinds begin jaren '90 in gebruik is als opvanglocatie voor asielzoekers. In de omgevingsvisie worden geen specifieke aandachtspunten voor opvanglocaties voor asielzoekers genoemd. Hierbij dient te worden aangetekend dat sprake is van een dermate specifieke ontwikkeling, dat het provinciale beleid zoals omschreven in de 'Omgevingsvisie Gelderland' hier feitelijk niet in voorziet.

In het voorliggende geval is slechts sprake van legalisering van bestaande bebouwing en voorzieningen, waarbij geen gewijzigde invloed wordt uitgeoefend op de waarden binnen de 'Groene ontwikkelingszone' en het 'Gelders Natuurnetwerk'. Het voornemen is dan ook niet in strijd met het provinciale beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Wageningen

Op 3 december 2013 heeft de gemeenteraad van Wageningen de 'Structuurvisie Wageningen' vastgesteld en op 15 mei 2014 is deze in werking getreden. In de structuurvisie wordt voor het hele grondgebied van de gemeente Wageningen aangegeven wat de urgente ruimtelijke opgaven zijn voor de gemeente. De structuurvisie beschrijft de ruimtelijke ambities en vormt een kwalitatief ruimtelijk ontwikkelings- en toetsingskader voor de komende 10 jaar. De visie vormt een afwegingskader en beleidsmatig ruimtelijk kader voor bestemmingsplannen, de basis voor afspraken met de gebiedspartijen en biedt ruimtelijke kaders waarmee de kwaliteit wordt geborgd.

In de structuurvisie wordt niet ingegaan op de opvang van asielzoekers in het algemeen en de opvanglocatie aan de Keijenbergseweg 10 in het bijzonder. Er is sprake van een dermate specifieke situatie, dat het gemeentelijk beleid zoals omschreven in de structuurvisie hier feitelijk niet in voorziet. Gezien het feit dat sprake is van een bestaande opvanglocatie, waarbij de te legaliseren bebouwing reeds vele jaren gedoogd is, heeft de gemeente Wageningen reeds aangegeven bereid te zijn medewerking te verlenen aan de gewenste legalisering van de bebouwing.

4. OMGEVINGSASPECTEN

Er bestaat een duidelijke relatie tussen milieubeleid en ruimtelijke ordening. De milieu-kwaliteit vormt een belangrijke afweging bij de ontwikkeling van ruimtelijke functies. Bij de afweging van het al dan niet toelaten van ruimtelijke functies dient te worden onderzocht welke milieuhygiënische aspecten daarbij een rol spelen. In dit hoofdstuk worden de verschillende voor deze ruimtelijke onderbouwing relevante milieuaspecten behandeld.

4.1 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r. wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.(-beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een gevoelig natuurgebied ligt. Gemeenten en provincies moeten daarom vanaf 1 april 2011 ook bij kleine projecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is.

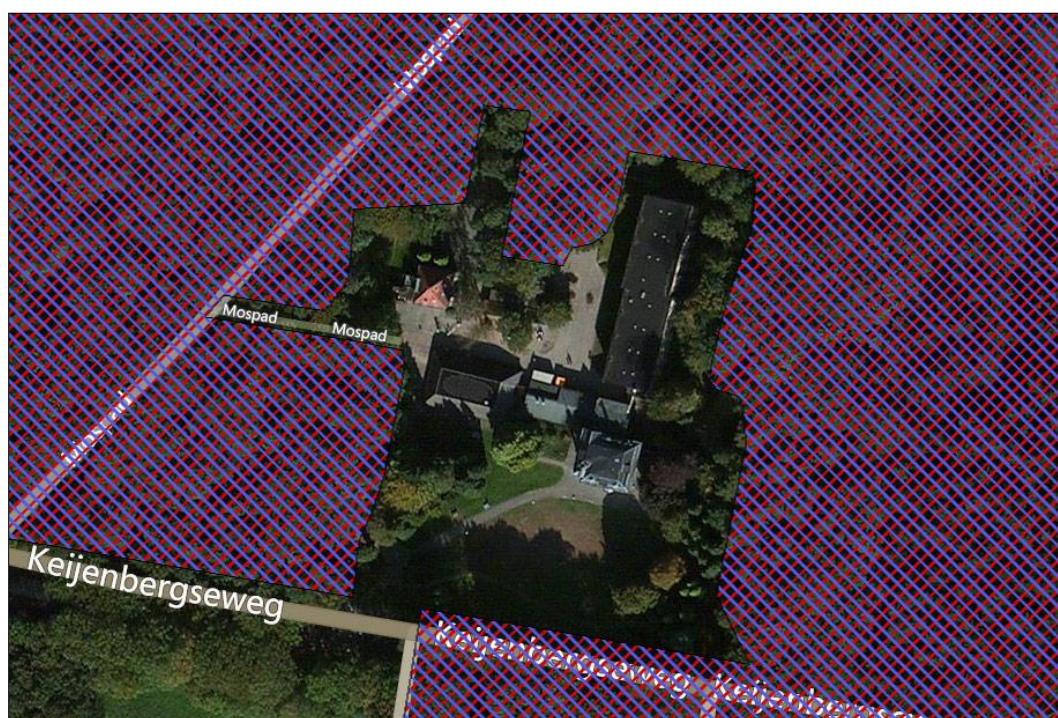
Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is, dient bepaald te worden (1) of de ontwikkeling de drempelwaarden uit lijst D van het Besluit m.e.r. overschrijdt, (2) of de ontwikkeling in een gevoelig gebied ligt en (3) of er belangrijke milieugevolgen zijn.

1. In het besluitgebied wordt de legalisatie van reeds bestaande en sinds 1992 als zodanig in gebruik zijnde bebouwing gelegaliseerd. Er is daarmee geen sprake van een overschrijding van de drempelwaarden uit lijst D van het Besluit m.e.r..
2. In onderdeel A van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is bepaald wat verstaan wordt onder een gevoelig gebied. Als gevoelig gebied zijn gebieden aangewezen die beschermd worden op basis van de natuurwaarden, landschappelijke waarden, cultuurhistorische waarden en waterwingebieden. Uit paragraaf 4.2 (Flora en fauna) van deze ruimtelijke onderbouwing volgt dat het plan niet van invloed is op de Ecologische Hoofdstructuur, Vogel- of Habitatrichtlijngebieden (Natura 2000-gebieden) of overige beschermde natuurgebieden. Het besluitgebied behoort niet tot een waterwinlocatie, waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied. Ook behoort het besluitgebied niet tot een gebied waarbinnen een rijksmonument ligt of een Belvédèregebied. Daarnaast is er geen sprake van een landschappelijk waardevol gebied dat als gevolg van de ontwikkeling aangetast zal worden.
3. In Hoofdstuk 4 'Omgevingsaspecten' zijn de verschillende milieueffecten beschouwd, zoals geluid, bodem en luchtkwaliteit. Hieruit blijkt dat er als gevolg van de voorgenomen ontwikkeling geen sprake zal zijn van nadelige milieugevolgen.

Zoals in bovenstaande opsomming blijkt, is het niet noodzakelijk een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

4.2 Flora en fauna

Bij ruimtelijke planvorming is een toetsing aan de natuurwetgeving verplicht. In het voorliggende plan is sprake van de legalisering van reeds sinds begin jaren '90 gerealiseerde en als opvanglocatie voor asielzoekers in gebruik zijnde bebouwing. Tevens is sprake van legalisering van enkele bij de opvanglocatie behorende voorzieningen, zoals sport- en speelvoorzieningen en een zendmast.

Luchtfoto besluitgebied en directe omgeving, met daarop geprojecteerd de begrenzing van het Natura2000-gebied de 'Veluwe'.

De bebouwing en de voorzieningen zijn allen gelegen buiten de begrenzing van het omliggende Natura2000-gebied de 'Veluwe', zoals te zien op de onderstaande luchtfoto met begrenzing van het Natura2000-gebied. Dit, in combinatie met het feit dat sprake is van reeds vele jaren bestaande en als zodanig in gebruik zijnde bebouwing en voorzieningen, leidt tot de conclusie dat met de legalisering geen sprake is van een gewijzigde invloed op de omliggende natuurwaarden. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de te legaliseren bebouwing reeds aanwezig was, ruimschoots voor de formele aanwijzing van het Natura2000-gebied de 'Veluwe' op 7 december 2004, waarmee ook op basis daarvan geen belemmering bestaat voor de legalisering.

Op basis van de 'Omgevingsvisie Gelderland' ligt het tot 'Maatschappelijk' bestemde deel van het besluitgebied binnen de 'Groene ontwikkelingszone'. De rest van het besluitgebied ligt binnen het 'Gelders Natuurnetwerk' (de ecologische hoofdstructuur). In dit geval is echter slechts sprake van legalisering van bestaande bebouwing en voorzieningen, waarbij geen gewijzigde invloed wordt uitgeoefend op de waarden binnen de 'Groene ontwikkelingszone' en het 'Gelders Natuurnetwerk'. Daarnaast is op het terrein van de opvanglocatie voor asielzoekers reeds sprake van veelvuldige verstoring door menselijke activiteiten, waardoor de kans op aanwezigheid van beschermde soorten beperkt is.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect 'flora en fauna' geen belemmering vormt voor de voorgestane ontwikkeling. Er is geen sprake van een mogelijke aantasting of beschadiging van het leefgebied van beschermde flora en fauna als gevolg van de voorgestane ontwikkeling.

4.3 Archeologie en cultuurhistorie

Archeologie

In het kader van de legalisatie van de bebouwing en voorzieningen, wordt de bodem niet geroerd. Het aspect archeologie vormt dan ook geen belemmering voor de gewenste afwijking van het vigerende bestemmingsplan. Het uitvoeren van een archeologisch onderzoek is niet noodzakelijk.

Cultuurhistorie

Voormalig landhuis 'Huize de Leemkuil' is op 10 oktober 2001 aangewezen als rijksmonument (monumentnummer 522214). Het pand is in 1909 gebouwd in eclectische stijl door architect C.G.M. Nieraad uit Arnhem. De waardering van het pand is gebaseerd op de volgende aspecten:

- Van architectuurhistorisch belang als voorbeeld van een in in- en exterieur goed en gaaf bewaarde villa rond 1900. Ondanks de verschillende gewijzigde gebruiksfuncties is er sprake van een goed bewaard en rijk uitgevoerd interieur met vloertegels, schouwen en lambrizeringen. Het pand valt behalve door de twee erkers, onder meer op door zijn fraaie hoektorentje boven de portiek, subtiele detailleringen in de gevels en vele gaaf bewaarde glas-in-loodramen.
- Van stedenbouwkundig belang vanwege zijn ligging in een bosrijke omgeving even buiten het centrum van Wageningen.
- Van cultuurhistorisch belang als herkenbaar element uit een maatschappelijke ontwikkeling als voorbeeld van huisvesting van een nieuwe kapitaalkrachtige elite die zich bij voorkeur vestigde buiten de stad in een omgeving met veel natuurschoon.

Met de voorgenomen legalisering van de reeds sinds begin jaren '90 gerealiseerde en als opvanglocatie voor asielzoekers in gebruik zijnde bebouwing, wordt geen onevenredig negatieve invloed uitgeoefend op de cultuurhistorische waarden van het rijksmonument.

Voor het overige zijn er in het besluitgebied en de directe omgeving geen rijksmonumenten, gemeentelijke monumenten of overige waardevolle panden en/of M.I.P. panden aanwezig waarop een negatieve invloed uitgeoefend zou kunnen worden. Ook bevindt zich in de omgeving geen molenbiotoop. Vanuit cultuurhistorische waarden bestaan er kortom geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.4 Waterparagraaf

Oppervlaktewater en beschermingsgebieden

Binnen het besluitgebied en de directe omgeving is geen sprake van oppervlaktewater, waarmee met de voorgenomen ontwikkeling rekening dient te worden gehouden. Tevens is er geen sprake van ligging binnen of in de directe nabijheid van een (grondwater)beschermingsgebied.

Afvalwater en hemelwater

Aangezien sprake is van legalisering van reeds sinds begin jaren '90 bestaande in gebruik zijnde bebouwing, blijft de situatie ten aanzien van hemelwater en afvalwater ongewijzigd.

Conclusie

Het aspect water vormt geen belemmering voor de voorgestane ontwikkeling.

4.5 Bodem

Het voornemen bestaat uit legaliseren van de sinds begin jaren '90 reeds bestaande en in gebruik zijnde bebouwing ten behoeve van een opvanglocatie voor asielzoekers en de legalisering van enkele bijbehorende voorzieningen. Er is vanuit praktisch oogpunt dan ook geen sprake van een functieverandering van het terrein. Het uitvoeren van een bodemonderzoek wordt daarom niet noodzakelijk geacht. Het aspect bodem vormt geen belemmering voor de voorgestane ontwikkeling.

4.6 Bedrijven en milieuzonering

Het feitelijke gebruik van het perceel wijzigt niet in vergelijking met het huidige gebruik, aangezien het besluitgebied reeds gebruikt wordt ten behoeve van het opvangcentrum voor asielzoekers. Gezien de afstand van het asielzoekerscentrum tot omliggende ge-

bruiksfuncties van meer dan 150 meter, bestaan er vanuit het aspect 'bedrijven en milieuzonering' geen belemmeringen voor de voorgestane ontwikkeling. Er wordt immers geen onevenredige overlast veroorzaakt op omliggende gebruiksfuncties en er worden ook geen omliggende gebruiksfuncties in hun functioneren beperkt door de ontwikkeling.

4.7 Akoestiek

Alhoewel een opvangcentrum voor asielzoekers geen geluidgevoelig object is in het kader van de Wet geluidhinder, dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening gekeken te worden naar de geluidsbelasting van omliggende wegen op de inrichting.

Binnen het besluitgebied wordt bestaande en reeds in gebruik zijnde bebouwing met enkele bijbehorende voorzieningen gelegaliseerd. Gezien de afstand van bebouwing tot de Keijenbergseweg van minimaal 50 meter en het feit dat de woonruimtes op nog grotere afstand zijn gelegen, kan ervan uit worden gegaan dat geen sprake is van een overschrijding van de voorkeursgrenswaarde voor wegverkeerslawaai van 48 dB. Het uitvoeren van een akoestisch onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

4.8 Luchtkwaliteit

Het voorliggende plan voorziet in het legaliseren van reeds bestaande en sinds begin jaren '90 als opvanglocatie voor asielzoekers in gebruik zijnde bebouwing en enkele bijbehorende voorzieningen. Feitelijk vindt dan ook geen toename van het aantal verkeersbewegingen plaats en wordt geen gewijzigde invloed op de luchtkwaliteit uitgeoefend. Daarnaast geldt dat asielzoekers geen beschikking hebben over motorvoertuigen en dus ook geen rechtstreekse invloed als gevolg hiervan uitoefenen op de luchtkwaliteit.

Verder voldoet de heersende luchtkwaliteit volgens de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland, ruimschoots aan de grenswaarden. Het aspect luchtkwaliteit vormt daarom geen belemmering voor de voorgestane ontwikkeling.

4.9 Externe veiligheid

Een opvanglocatie voor asielzoekers is een (beperkt) kwetsbaar object en daarom dient de ontwikkeling te worden getoetst aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de wet- en regelgeving voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

Risicovolle bedrijven

Volgens de risicokaart zijn in de directe omgeving van het besluitgebied (binnen een straal van circa 1.500 m) geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Vanuit de ligging ten

opzichte van risicovolle inrichtingen bestaan er kortom geen belemmeringen voor het initiatief.

Buisleidingen

Op basis van de risicokaart blijkt dat de dichtstbijzijnde ondergrondse aardgastransportleiding op circa 260 meter ten zuidoosten van het besluitgebied ligt. Gezien de afstand tot de leiding en het feit dat slechts sprake is van legalisering van reeds sinds begin jaren '90 als opvanglocatie voor asielzoekers in gebruik zijnde bebouwing, vormt de ligging ten opzichte van deze leiding geen belemmering.

Transport gevaarlijke stoffen

Het besluitgebied ligt niet in de directe nabijheid van transportassen waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt.

Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat in het kader van de externe veiligheid geen belemmeringen bestaan voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.10 Verkeer en parkeren

De ontsluiting van het terrein blijft ongewijzigd en vindt plaats via de Keijenbergseweg (N782). Via deze provinciale weg is de opvanglocatie goed bereikbaar.

Voor wat betreft het parkeren geldt dat in de huidige situatie voldoende parkeergelegenheid aanwezig is op het eigen terrein. Hierin vinden geen wijzigingen plaats als gevolg van de voorgenomen ontwikkeling, waardoor er ook vanuit dit oogpunt geen belemmeringen bestaan. Hierbij dient te worden opgemerkt dat asielzoekers zelf geen beschikking hebben over een motorvoertuig, waardoor voor de bewoners ook geen parkeerplaatsen nodig zijn, maar uitsluitend voor het personeel, leveranciers en bezoekers.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de asielzoekers zich vrijelijk kunnen bewegen en in de omgeving kunnen wandelen en fietsen. Dit heeft echter geen negatieve verkeerskundige gevolgen.

5. UITVOERBAARHEID

5.1 Economische uitvoerbaarheid

Kostenverhaal

De voorliggende ruimtelijke onderbouwing voorziet in het legaliseren van bebouwing en enkele voorzieningen. Hiermee is sprake van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. De kosten worden verhaald via een anterieure overeenkomst.

Financiële haalbaarheid

De initiatiefnemer beschikt over voldoende middelen voor de legalisering van de bebouwing en voorzieningen. Verder is gebleken dat er geen onvoorziene hoge kosten zijn te verwachten. Ook is er geen sprake van onzekere financiële bijdragen van anderen. De financieel-economische haalbaarheid is hiermee in voldoende mate aangetoond.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De uitgebreide procedure

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Voor de uitgebreide procedure geldt afdeling 3.4 van de Awb. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

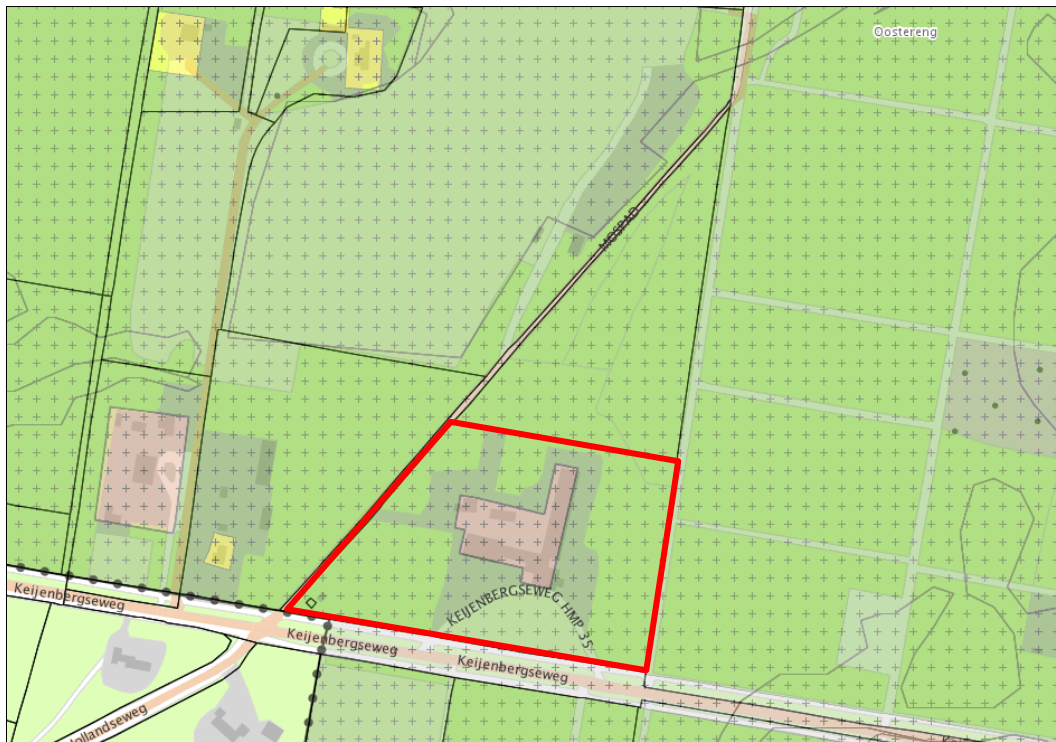
- aanvraag, ontwerpbesluit en/of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc;
- iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo). Alleen belanghebbenden kunnen vervolgens in beroep gaan;
- de beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de eerstvolgende dag na de ontvangst van de aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo);
- de beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo);
- De kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit worden in de Staatscourant geplaatst en toegezonden aan de eigenaar van en eventuele beperkt gerechtigden op de in het ontwerpbesluit begrepen gronden, voor zover dat nodig is met het oog op de toepassing van artikel 85 van de onteigeningswet (art.

3.12 lid 2 Wabo jo. art. 6.14 lid 2 Regeling omgevingsrecht). De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor jo. Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012).

Beroep en hoger beroep

Na het verlenen van de vergunning kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank tegen de verleende vergunning. Tot slot kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Bijlage 1
Begrenzing besluitgebied

Begrenzing besluitgebied

